यथेन्द्राणी हरिहये स्वाहाचैव विभावसौ । रोहिणी च यथा सोमे दमयन्ती यथा नले ।
यथा वैश्रवणे भद्रा वशिष्ठे चाप्यरुन्धती । यथा नारायणे लक्ष्मीस्तथा त्वं भव भर्त्तृषु ।
जीवसूर्वीरसूर्भद्रे बहुसौख्यसमन्विता । सुभगा भोगसम्पन्ना यज्ञपत्नी पतिव्रता ।
अतिथीनागतान्साधून्वृद्धान्बालांस्तथा गुरून् । पूजयन्त्या यथान्यायं शश्वद्गच्छन्तु ते समाः । श्व
कुरुजाङ्गलमुख्येषु राष्ट्रेषु नगरेषु च । अनुत्वमभिषिच्यस्व नृपतिं धर्म्मवत्सला । ७२५५
पतिभिर्निर्जितामुर्व्वीं विक्रमेण महाबलैः । कुरु ब्राह्मणसात्सर्व्वामश्वमेधे महाक्रतौ ।
पृथिव्यां यानि रत्नानि गुणवन्ति गुणान्विते । तान्याप्नुहि त्वं कल्याणि सुखिनी शरदां शतं ।
यथाच त्वाऽभिनन्दामि बध्वद्य चौमसम्वृतां । तथा भूयोऽभिनन्दिष्ये जातपुत्त्रां गुणान्वितां ।
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ ततस्तु कृतदारेभ्यः पाण्डुभ्यः प्राहिणोद्धरिः । वैदूर्य्यमणिचित्राणि हैमान्याभरणानि च ।
वासांसि च महार्हाणि नानादेश्यानि माधवः । कम्बलाजिनरत्नानि स्पर्शवन्ति शुभानि च । ७२६०
शयनासनयानानि विविधानि महान्ति च । वैदूर्य्यवज्रचित्राणि शतशो भाजनानि च ।
रूपयौवनदाक्षिण्यैरुपेताश्च स्वलङ्कृताः । प्रेष्याः सम्प्रददौ कृष्णो नानादेश्याः स्वलङ्कृताः ।
गजान्विनीतान्भद्रांश्च सदश्वांश्च स्वलङ्कृतान् । रथांश्च दान्तान्सौवर्णैः शुभ्रैः पट्टैरलङ्कृतान् ।
कोटिशश्च सुवर्णञ्च तेषामकृतकं तथा । वीथीकृतमनेयात्मा प्राहिणोन्मधुसूदनः ।
तत्सर्व्वम्प्रतिजग्राह धर्म्मराजो युधिष्ठिरः । मुदा परमया युक्तो गोविन्दप्रियकाम्यया । ७२६५
इत्यादिपर्व्वणि वैवाहिकपर्व्वणि ऊननवत्यधिकशतोऽध्यायः समाप्तश्चवैवाहिकपर्व्व ॥ १८९ ॥

॥ अथ विदुरागमनपर्व्व ॥ १४ ॥

॥ वैशम्पायन उवाच ॥ ततो राज्ञां चरैराप्तैः प्रवृत्तिरुदनीयत । पाण्डवैरुपसम्पन्ना द्रौपदी पतिभिः शुभा ।
येन तद्धनुरायम्य लक्ष्यं विद्धं महात्मना । सोऽर्जुनो जयतां श्रेष्ठो महाबाणधनुर्द्धरः । यः शल्यं मद्रराजं वै प्रोत्क्षिप्या पातयद्बली ।
चासयामास संक्रुद्धो वृक्षेण पुरुषान्रणे । न चास्य संभ्रमः कश्चिदासीत्तत्र महात्मनः । भीमो भीमसंस्पर्शः शत्रुसेनाङ्ग पातनः ।
ब्रह्मरूपधरान् श्रुत्वा प्रशान्तान् पाण्डुनन्दनान् । कौन्तेयान्मनुजेन्द्राणां विस्मयः समजायत ।
सपुत्त्रा हि पुरा कुन्ती दग्धा जतुगृहे श्रुता । पुनर्जातानिव च तान् तेऽमन्यन्त नराधिपाः । ७२७०
धिगकुर्व्वंस्तदा भीष्मं धृतराष्ट्रञ्च कौरवं । कर्म्मणाऽतिनृशंसेन पुरोचनकृतेन वै ।
वृत्ते स्वयम्बरे चैव राजानः सर्व्व एव ते । यथागतं विप्रजग्मुर्व्विदित्वा पाण्डवान्वृतान् ।
अथ दुर्य्योधनो राजा विमना भ्रातृभिः सह । अश्वत्थाम्ना मातुलेन कर्णेन च कृपेण च ।
विनिवृत्तो वृतं दृष्ट्वा द्रौपद्या श्वेतवाहनं । तन्तु दुःशासनो व्रीडन्मन्दं मन्दमिवाब्रवीत् ।
यद्यसौ ब्राह्मणो नस्याद्विन्देत द्रौपदीं न सः । नहि तं तत्त्वतो राजन्वेद कश्चिद्धनञ्जयं । ७२७५